

Za rendgenološke promjene karakteristični su: nepravilno suženi zglobovi prostori s jukstaartikularnim subhondralnim erozijama te osteofitima na krajevima. Pri analizi su još uočene: subhondralna skleroza, periostalni koštani izdanci, osteoporoza, subluksacije, zglobna ankiloza fleksione deformacije uz medialnu ili lateralnu devijaciju. Slične promjene su pronađene i u okolini os multangulum maius.

U diferencijalnoj dijagnozi, kako ističu autori, potrebno je EOA razlikovati od RA (erozivne promjene i na MCP-ima, karpusu te ulnarnokarpalnom djelu), psorijatične artropatije (karakteristične promjene kože, mlađa dob bolesnika, najčešća zahvaćenost DIP-ova a rjeđe PIP-ova i MCP-ova uz promjene na noktima te periostalnu reakciju i osteosklerozu koja dominira nad osteoporozom), kristalinične artropatije, Reiter-ove bolesti, te zglobnih manifestacija sarkoidoze i miješanih formi bolesti vezivnog tkiva.

U histološkoj analizi sinovije u EOA nalazimo mjestimično hipertrofiju membrane sinovialis s umnoženim sinovicitima te dobrom vaskularizacijom i nepravilnim nakupinama leukocita a ne nalazimo nodularne infiltracije limfocita i plazma stanica toliko tipične za RA (Krause J i sur, Fysiat a Revmat Vestn, 66(4):230—236, 1988).

Božidar Egić

UTJECAJ NAPROKSENA I RUMALONA NA METABOLIZAM FIBROBLASTA I HONDROBLASTA (Vpliv naproxenu a Rumalonu na metabolismus fibroblastu a chondroblastu)

Cilj rada autora je bio praćenje utjecaja Naproxena na proliferaciju stanica i biosintezu kolagena. U radu su korištena tri tipa stanica: pileći embrionalni fibroblasti, ljudski embrionalni hondroblasti te fibroblasti. Ljudski hondroblasti su bili izolirani iz 20 tjedna starih ljudskih embrija a primljeni su metodom Sokoloffa i sur. Fibroblasti iz USOL, Praha, dok su pileći embrionalni fibroblasti dobiveni iz 9 dana starih pilećih embrija (Lenghorn brown) pomoću metode Rapaportove.

Naproxen u čistoj supstanciji (Syntex, CA, USA) i Fenilbutazona (Spofa, Praha) korišteni su u tri koncentracije: 10^{-3} M, 10^{-4} M, 10^{-5} M. Rumalon (Robapharm, Basel, Švicarska) u koncentracijama 0,2 ug, 0,02 ug te 0,002 ug/ml medija.

Stanice u kulturi su nakon bojanja brojene u Bürkerovoj komori. Hydroxyprolin je izoliran pomoću HPLC metodom Macka i Adama te odvojen od aminokiselina. Radioaktivno je označen a potom mjeren aparatom PRIAS, Packard, USA.

Pri dodavanju naproksena kulturi pilećih embrionalnih fibroblastu došlo je do pada broja stanica na 82—94%. Pri dodavanju fenilbutazona dolazi do još većeg pada broja stanica i to na 67—78% u odnosu na kontrolnu grupu. Učinak je bio najizrazitiji pri koncentraciji lijeka od 10^{-3} M lijeka.

Autori su također istraživali djelovanje ovih lijekova na biosintezu kolagena. Naproxen je reducirao stvaranje hydroxyprolina na 65—69% u kulturi hondroblastu dok ih je fenilbutazon reducirano na 56—83% u usporedbi s kontrolnom grupom.

Istraživajući efekt ekstrakta hrskavice i koštane srži (Rumalon, Robapharm) u tri koncentracije (0,2 ug, 0,02 ug, 0,002 ug/ml medija) na kulturu kondroblastu utvrdili su porast broja istih na 111—129% dok je broj fibroblastu bio 108—114% u usporedbi s kontrolnom grupom.

Nakon dodavanja Rumalona i Naproxena kulturi medija, inhibitorno djelovanje naproxena je bilo suprimirano a broj stanica je čak porastao na 116—128% nego u kontrolama. Nakon dodatka Rumalona kulturi fibroblastu, sinteza kolagena je porasla na 273—568% u odnosu na kontrolu. Na temelju toga autori zaključuju o pozitivnom djelovanju faktora iz Rumalona na metabolizam i proliferaciju stanica u kulturi (Bečvar R i sur, Fysiat a Revmat Vestn, 66(4):243—251, 1988).

Božidar Egić